

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00254-0/2020	
Érkezett: 2020 FEBR 10	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 5 db	<i>du</i>

A DOKUMENTUMOT
ELEKTRONIKUS ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL:

Dr. Litresits András

Az AB Ügyrend 71. § (4a) bekezdése alapján Litresits Ü.I. Cégbank (18132764)-útján

T.

**Alkotmánybíróság részére
Szegedi Törvényszék útján**

(Abtv. 53. § (2) és Pp. 425. § (1) bekezdése alapján)

Ügyszám: 7.P.21.709/2018

Tisztelt Szegedi Törvényszék!

SZEGEDI TÖRVÉNYSZÉK

Érk.: **2020 FEBR 03**

Példány: _____ Mell: _____

Az ügylatsz.: **7.P.21.709/2018**

Alulírott dr. Litresits András ügyvéd (Litresits Ügyvédi Iroda; 1053 Budapest, Veres Pálné utca 14. II/4.; telefon: +36-1-322-0699; e-mail: andras@litresitsugyvediroda.hu) által képviselt **Dr. Márki-Zay Péter** korábbi felperes, mint indítványozó az alábbi kérelmet terjesztem elő:

Alkotmányjogi panaszom továbbítása iránti kérelmem:

Abtv. 53. § (3) A bíróság az alkotmányjogi panaszt **továbbítja** az Alkotmánybíróság részére.

Pp. 425. § (1) Ha a fél az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglaltak szerint alkotmányjogi panaszt terjeszt elő, azt az elsőfokú bíróság **haladéktalanul továbbítja** az Alkotmánybírósághoz.

Az Abtv. 53. § (3) és a Pp. 425. § (1) bekezdése alapján kérem a t. Szegedi Törvényszéket, hogy jelen alkotmányjogi panaszomat (és mellékletét) az **Alkotmánybíróság részére** (1015 Budapest, Donáti utca 35-45.) **haladéktalanul továbbítani** szíveskedjék.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Litresits András ügyvéd (Litresits Ügyvédi Iroda; 1053 Budapest, Veres Pálné utca 14. II/4.; telefon: +36-1-322-0699; e-mail: andras@litresitsugyvediroda.hu) által képviselt **Dr. Márki-Zay Péter** korábbi felperes, mint indítványozó a polgári peres eljárásban a t. Kúria által elvégzett felülvizsgálati eljárással szemben, a jelen beadványomhoz csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő, a 2019. december 04. napján kézbesített **Kúria Pfv.IV.20.802/2019/5. számú ítéletével** szemben, az Alaptörvény **24. cikk (2) bekezdés d)** pontja, valamint az Abtv. **27. §-a** alapján.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint Abtv. 27. §-a és 43. § (1) bekezdése alapján a jelen alkotmányjogi panasszal érintett **bírói határozat** (Kúria Pfv.IV.20.802/2019/5. számú ítéletének) **alaptörvényellenességét megállapítani, és a bírói határozatot megsemmisíteni** szíveskedjék.

A t. Alkotmánybíróság hatáskörét az **Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára**, valamint az **Abtv. 27. §-ára** alapítom.

Az indítványozói jogosultságomat az **Abtv. 27. §-ára** alapítom, figyelemmel arra, hogy a jelen indítvánnyal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntés/ek az általam kezdeményezett eljárásban, alapvető jogaim, az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmeivel születtek.

Tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget **kimerítettem**.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványom **nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok**.

Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő (személyes) **adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá**.

Az alkotmányjogi panaszom indokolása:

Abtv. 29. § Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést **érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség**, vagy **alapvető** alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Abtv. 52. § (1b) Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,

7/2013. (III.1.) AB határozat

[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye** a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. **A tisztességes eljárásból fakadó elvárás** tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit **kellő alaposággal megvizsgálja**, és ennek értékeléséről **határozatában számot adjon**.

[38] 2. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog azt a minimális tartalmi követelményt állítja az adóigazgatási eljárásban hozott határozatot felülvizsgáló bírói döntés indoklásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit **kellő mélységben** vizsgálja meg, és ennek **indokait döntésében részletesen** mutassa be."

Rövid előzetes összegzés:

A Kúria ítélete azért súlyosan jogsértő, mert a perbeli sajtó-tájékoztató tekintetében, mert semmilyen körülmény nem mentesíti a Promenad.hu Szerkesztősége alperest a valótlan híresztelések vonatkozásában, ha nem állnak fent a Alkotmánybíróság **34/2017. (XII. 11.) AB határozatában** kifejtett **speciális körülmények**, ami perbeli esetben nyilvánvalóan **nem állt fent**, mivel felperes nem volt jelen a perbeli sajtótájékoztatón, ahol Hegedűs Zoltán Fidesz frakcióvezető megtette a kifogásolt, valótlan tartalmú felperes személyiségi jogait sértő kijelentéseket, továbbá alperes ne vitatottan nem biztosította felperes részére a válaszadás lehetőségét (a sajtó-helyreigazítási kérelemre sem válaszolt).

Kiemelem, hogy az **Abtv. 39. § (1)** bekezdése alapján *„Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenkre nézve kötelező.”*

A híresztelés körében pedig most már évek óta közismert, hogy a **34/2017. (XII. 11.) AB határozat** rendelkező része és indokolása (különösen a **[18]** és az **[50]** pontjai) az irányadó, amit a Kúria **önkéntesen és a józan észbe és a tisztességes eljárásba ütköző módon figyelmen kívül hagyott**.

A Kúria alaptalanul helyezte hatályon kívül a jogerős ítéletet és utasította el kereseti kérelmemet, mert a Promenad.hu Szerkesztősége a 2018. október 8. napján megjelent *„5,6 milliárd forintja van a vásárhelyi önkormányzatnak!”* című cikkben valótlanul híresztelte, hogy Márki-Zay Péter, mint Hódmezővásárhely polgármestere a vásárhelyi televízió után a stadiont és a strandot is be akarja záratni.”, mivel ezen közlésnek semmilyen **ténybeli alapja nincs**, továbbá alperes **nem biztosította** részemre a megszólalás, azaz a cáfolat, illetve a válaszadás lehetőségét.

Az **elsőfokú bíróság** keresetemnek helyt adva úgy foglalt állást, hogy (ld. 5. oldal 4. bekezdése) *„Ezen túlmenően nem hagyható figyelmen kívül, a bírói gyakorlat hosszú ideje következetes a tekintetben, a sajtójogi felelősség nem kerülhető meg úgy, hogy a valótlan állítás közlése a riportalanytól szerzett értesülésre hivatkozva történt (BH 1990/468. sz. döntés) és az sem eredményezhet mentesülést, hogy a valótlan tényállítás közlése mások vélekedésére hivatkozva történt (BH 2000/241. sz. eseti döntés).”* alperes semmivel sem cáfolta.

Már a keresetlevelem 4. oldal 2. pontjában szerepelt, így a Kúria is tudott arról, hogy

Előadom, hogy a perbeli leadben és a cikkben foglaltakkal szemben felperes nem akarta és nem akarja bezáratni a Vásárhelyi Televíziót, valamint nem akarta és nem akarja bezáratni sem a városi stadiont, sem a városi strandot. Nincs semmilyen olyan tény, amiből ilyen következtetések logikailag és a józan ész szabályainak megfelelően levonhatók lettek volna.

Felperes a **2018. október 12.** napján megtartott Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város közgyűlési (képviselő-testületi) ülése után a HVG-nek adott nyilatkozatában (4:08 perctől) elmondta, hogy *„1 évig hogyha akarják, ugye a város cégeinek az irányítása a **közgyűlés kezében, tehát FIDESZ-es kézben van**. Ha ők 1 évig akarják, akkor sajnos csődbe tudják vinni a várost, csőd esetén be kell zárni a strandot. Nem én, hanem a csődbiztos fogja bezáratni a strandot. A városi cégek, hogyha akarják, akkor bezárathatják a stadiont, annak ellenére, hogy mi minden kötelezettségnek eleget tettünk és átutaltuk a cégnek a pénzt.”*

Megjegyzés: Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 21. § (4) bekezdése alapján „A megyei jogú város képviselő-testülete a közgyűlés.”

A sérelmezett közlések valótlan tények (politikai lejáratozó jellegű) híresztelése mellett minden ténybeli alapot nélkülöznek, mivel alperes eljárása **a legalapvetőbb újságírói szakmai követelményeknek sem felelt meg**, hiszen (a sérelmezett cikk megjelenése előtt felperes **megkeresése** útján gyorsan és könnyen ellenőrizhették volna a sérelmezett cikkben híresztelt állítások valótlanosságát.

A **jogerős ítélet** indokolásának 5. oldal utolsó (és 6. első) bekezdésében helyesen rögzítette, hogy

„Megjegyzni továbbá az ítéletábra, az elsőfokú bíróság az **állandó bírói gyakorlatra** helyesen utalva állapította meg, hogy a **sajtószerv felelőssége nem hárítható el** arra hivatkozva, hogy a valótlan állítás közlése a riportalanytól szerzett értesülésre, mások vélekedésére hivatkozva történt. A sajtó-helyreigazítást a mástól szerzett értesülések továbbadása, közlése, híresztelése is lehetővé teszi, akár az olyan valótlan tartalmú sajtóközlemény miatt is, amely **egyébként híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát** (BH1990. 468., BDT2012. 2653.). A megjelentetett nyilatkozat valóságtartalmáról, a felperes szándékáról a sajtószervnek módja lett volna meggyőződni, ezt azonban meg sem kísérelte, ilyenre nem is utalt. A valótlan tény ilyen körülmények közötti híresztelése pedig **megalapozza a sajtó-helyreigazítást.**”

Az alperesi felülvizsgálati kérelembe foglaltakkal szemben a perbeli mondatok nem vélemény, nem társadalmi vita, hanem valótlan tényállítások híresztelése, így nem a PK 12, hanem a PK 14 az irányadó, mint arra a keresetlevelem 4. oldalának végén kifejtettem, hogy

„Utalok továbbá a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) **PK. 14. szám** alatti állásfoglalásának **I. pontjára**: „A sajtóközlemény kifogásolt **tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani**. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét.”

A Kúria a jogerős ítélet által hivatkozott „állandó bírói gyakorlatra” nem volt tekintettel és elutasította kereseti kérelmemet a következő jogellenes, abszurd indokokkal (ld. **[21]** pont):

„Mindezekre figyelemmel a Kúria alapvetően osztotta az alperes azon felülvizsgálati álláspontját, hogy közszereplő politikusok közötti nézetkülönbség került kifejtésre, a perbeli cikkben megjelölt hódmezővásárhelyi fideszes frakcióvezető és a felperes között, vagyis nem lépi túl a politikai vita kereteit a cikkben közölt értelmezés, amely **téves lehet ugyan, de legfeljebb a felperes szándékainak a valótól eltérő értelmezését jelenti, ez pedig a Kúria szerint a szabad véleménynyilvánítás keretei között marad.** Erről a közéleti vitáról az alperesi sajtószerv jogosult volt az adott keretben tudósítani. Az adatokból a Kúria szerint megállapítható volt, hogy éles vita zajlik a felperes és az adott sajtótájékoztatót tartó politikus között a város valós anyagi helyzetéről és a pénzügyi lehetőségeiről, és ennek kapcsán a városi intézmények működtetésének lehetőségeiről. Meghaladja egy sajtó-helyreigazítási per kereteit az, hogy ebben a vitában akárcsak közvetett módon a bíróság állást foglaljon.”

Az alkotmányjogi panasszal érintett döntés Alaptörvény-ellenességei:

Álláspontom szerint a jelen kérelemmel érintett bírói döntés az Alaptörvényben biztosított alapvető jogaimat sértik.

Az Alaptörvény érintett/vonatkozó rendelkezései:

„ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus **jogállam**.”

Q) cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében **biztosítja** a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő **kihirdetésükkel válnak** a magyar jogrendszer részévé.”

Az Alaptörvény
SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

VI. cikk

(1) **Mindenkinek joga van ahhoz**, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és **jó hírnevét tiszteletben tartsák**. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása **nem járhat** mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

IX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a **véleménynyilvánítás** szabadságához

(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása **nem irányulhat** mások emberi méltóságának a megsértésére.

XXVIII. cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben** a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, **ésszerű határidőn belül** bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság **jogerős határozata** nem állapította meg.

A tisztességes tárgyaláshoz és az ésszerű időn belüli döntéshez való joga megjelenik:

- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1948. december 10-én elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának **10. Cikkében**: „Minden személynek teljesen egyenlő joga van arra, hogy ügyét **független és pártatlan bíróság** méltányosan és nyilvánosan tárgyalja, s ez határozzon egyrészt jogai és kötelezettségei felől, másrészt minden ellene emelt bűnügyi vád megalapozottsága felől.”
- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának **14. Cikk 1. pontjában**: „A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított **független és pártatlan bíróság** igazságos és **nyilvános** tárgyaláson bírálja el.”

- az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény **6. Cikk 1.** pontjában: „*Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott **független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.***”

AZ ÁLLAM

A bíróság

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírakat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek** és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az alábbiakban jelölöm meg az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmeinek lényegeit:

Előre bocsátom, hogy álláspontom szerint a **7/2013. (III.1.) AB határozat** [34] pontjának utolsó mondatrészében foglaltak („... határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be.”) alapján, valamint az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében rejlő érdemi és kellően részletes indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a **Kúriát is terhelte** az alábbi Pp. rendelkezések alapján:

Pp. 346. § [Az ítélet tartalma]

(1) Az írásba foglalt ítélet bevezető részre, rendelkező részre, perorvoslati részre, indokolásra és záró részre tagolódik.

(4) Az indokolás a bíróság által megállapított **tényeket**, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza.

(5) A **jogi indokolás** tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

Az Alaptörvény 26. cikke alapján „A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve...”, ami a Kúriára is vonatkozik, ennek ellenére a Kúria eljárás során nem alkalmazta, illetve jogellenesen értelmezte az **Alaptörvény VI. cikk (1)** bekezdésének és a **IX. cikkének (1) és (4) bekezdését**, valamint azokat és a **XXVIII. cikk (2) bekezdésének összevetése**i alapján az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak értelmében helytelen eredményre jutott az ún. **szükségességi és arányossági teszt** elvégzése alapján.

Kiemelem, hogy az **Abtv. 39. § (1)** bekezdése alapján „Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenkre nézve kötelező.”

A híresztelés körében pedig most **már évek óta közismert**, hogy az alábbi döntés és indokolása az irányadó, amit a Kúria önkényesen és a józan észbe és a tisztességes eljárásba ütköző módon figyelmen kívül hagyott:

34/2017. (XII. 11.) AB határozat

a Kúria Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadságból fakadó alkotmányos követelmény megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában - dr. Balsai István, dr. Czine Ágnes, dr. Dienes-Oehm Egon, dr. Salamon László, dr. Szalay Péter és dr. Szívós Mária alkotmánybírók különvéleményével - meghozta a következő

határozatot:

„1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadságból fakadó alkotmányos követelmény, hogy a **közéleti szereplők sajtótájékoztatóján** a közügyek vitájában egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések forrását egyértelműen megjelölő **és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító (vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló)** médiatartalom-szolgáltató tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.624/2016/9. számú ítélete alaptörvény-ellenes, ezért megsemmisíti.
Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

[18] Az Alkotmánybíróság egyfelől megállapította, hogy a Kúria jogértelmezése az ügyre vonatkozó szakjogi rendelkezésekkel és érvekkel alátámasztható. A jóhírnév megsértésére irányadó polgári jogi szabályok [a jelen ügyben alkalmazott régi Ptk. 78. § (2) bekezdés, illetve az azzal azonosan rendelkező Ptk. 2:45. § (2) bekezdés] alapján a sérelmes valótlan tényállítás továbbadása generálisan híresztelésnek tekinthető annyiban, amennyiben maguk a rendelkezések nem fogalmazznak meg kivételeket az ilyen magatartással megvalósított jogsértés alól. **Annak ellenére, hogy a jelen ügy nem sajtó-helyreigazítási ügy, a sajtóra alkalmazandó szakjogi szabályok értelmezése tekintetében nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a híresztelés - mint a vitatott tények továbbadása - fogalmán belül maga az Smtv. sem differenciál: a sajtó-helyreigazítás tényállásában [Smtv. 12. § (1) bekezdés] a híresztelés szintén a polgári jogban megjelenő általános kategóriaként szerepel.** A Kúria tehát összességében a szakjogi szempontokat a bevett módon értékelve jutott a támadott ítéletben foglalt döntésre.

[50] Az Alkotmánybíróság minderre tekintettel megállapítja: a közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájának körében egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölő **és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító (vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló)** médiatartalom-szolgáltató a sajtószabadság által védett alkotmányos küldetését teljesíti, így e

tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni. E tekintetben elsősorban nem az alkalmazott szankciók súlyának van jelentősége, hanem annak, hogy alaptörvénybeli feladatának ellátásáért senki nem marasztalható el alkotmányosan. Az Alkotmánybíróság mindazonáltal a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankcióit sem tekinti súlytalan intézkedéseknek: az elégtétel érdekében indított perek önmagukban is számottevő teherként jelenthetnek, a jogsértés megállapítása és a nyilvános elégtétel adása pedig - amellett, hogy anyagi következményekkel is járhat - **komoly mértékben ronthatja az érintett sajtószerv hitelességét.**"

Ezen túlmenően, mint az ismeretes, hogy az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak értelmében alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a **feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható**; mint arra a **3/2015. (II. 2.) AB határozat [21] pontja** is rávilágított, hogy a jogalkalmazóknak, így a Kúriának is

"[...] Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből - az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel - a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák."

A Kúria döntésének meghozatala során **figyelman kívül hagyta** az alábbi irányadó alkotmánybírósági és a Kúria által **nem vizsgált, nem cáfolt** AB határozatokat is:

Az Alkotmánybíróság a **3122/2014. (IV. 24.) AB határozatban** a következőket állapította meg: "[A]z Alaptörvény által védett véleménynyilvánítás köre a közhatalmat gyakorló személyekkel, valamint a közszereplő politikusokkal kapcsolatos vélemények esetében tágabb, mint más személyeknél, az emberi méltóságuknak az ő esetükben is van egy olyan lényegi, érinthetetlen magja, melyet az esetleges kritikát megfogalmazó személyek is kötelesek tiszteletben tartani" (**Indokolás [17] pontja**).

Ezt követően az Alaptörvény hetedik módosításával 2018. június 29-i hatállyal az **Alaptörvény VI. cikke** is módosult, és e cikk (1) bekezdésében a korábbinál nagyobb hangsúllyal jelenik meg a magánélethez való jog védelme. E rendelkezés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

A **7/2014. (III. 7.) AB határozat [49]-[50] bekezdéseiben**, valamint a **13/2014. (IV. 18.) AB határozat [31] bekezdésében** kifejtésre került, hogy **mennyire járt el kellő gondossággal az információ továbbadása során a sajtószerv**, ami alapján megállapítható, hogy **nagyobb körtekintés várható el, ha a közlés jóhírnév sértésére is alkalmas.**

Az **Emberi Jogok Európai Bírósága** hasonló szempontokat rögzített a sajtófelelősség vizsgálata kapcsán [Magyar Jeti Zrt. kontra Magyarország, **EJEB (11257/16)** 2018. december 4. 76-77.].

Hivatkozom továbbá a Fővárosi Ítélőtábla **2.Pf.20.337/2019/3.** számú ítélet 3. oldalának 6. bekezdésére, miszerint „A perbeli esetben nem teljesülnek a **34/2017. (XII. 11.) AB** határozatban meghatározott követelmények, mivel az **alperesek nem biztosítottak lehetőséget a felperesnek arra, hogy az őt érintő kijelentésre reflektáljon**, ezért az **alperesek nem mentesülhetnek a sajtó-helyreigazítási kötelezettség alól.**”

A Fővárosi Ítélőtábla 2019. október 01. napján kelt **2.Pf.20.591/2019/4.** számú ítéletének 4. oldala is ezt az értelmezést tartalmazza, miszerint:

„A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megállapításával, miszerint a **sérelmezett cikkekben szereplő közlések tényállításoknak minősülnek**, melyeknek valóságát az alperesnek szükséges bizonyítania. A közlések valóságának bizonyítására nem alkalmas a sajtótájékoztatót tartó politikus twitter bejegyzése, ugyanis abban korábban szintén a saját állítását közölte Deutsch Tamás, az alperes így közléseinek valóságát nem bizonyította.

Szintén helytállóan hivatkozott - ténylegesen - a **34/2017. (XII. 11.) AB határozatban** foglaltakra az elsőfokú bíróság. Maga az **alperes sem hivatkozott olyan körülményre**, nevezetesen a felperes részére felajánlott reflektálási lehetőségre, amely folytán ezen alkotmánybírósági határozat indokolásában **[50] foglaltak alapján mentesülhetne a sajtóhelyreigazítási kötelezettség alól.**”

Ebben a körben megjegyzem, hogy a 2018. október 11. napján kelt **Fővárosi Ítélőtábla 2.Pf.20.657/2018/8.** számú ítéletének 6. oldal 2-4. bekezdéseiben elvi élel kifejtette, hogy

„A sajtót a **társadalmi vita igénye sem jogosítja fel arra, hogy a vita „felütéseként” valótlan tényeket közöljön, híreszteljen.** A társadalomnak nem fűződik érdeke ahhoz, hogy valótlan tények, bizonyítást nem nyert adatok alapján folytasson le társadalmi, politikai vitát.

Az **alperesek nem hivatkozhatnak** tehát a helyreigazítási kötelezettség alóli mentesülés alapjaként társadalmi, politikai vitára akkor, ha a vita indításaként írásukban valótlan tényeket közölnek, azok valóságának alátámasztására alkalmatlan bizonyítékokat megjelölve.”

A **híresztelés szempontjából tökéletesen irreleváns**, hogy alperes közleménye adott esetben **szövegű** volt, hiszen ahogy azt már a keresetlevelemben is kifejtettem, hogy a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) **PK. 14. szám** alatti állásfoglalásának **I. pontja** alapján: "A sajtóközlemény kifogásolt **tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani.**

Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely **híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát**, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét."

A tisztességes eljáráshoz való jogom megsértése:

Jelen perben a **tisztességes eljárásba és józan észbe ütköző módon** a Kúria ítélete figyelmen kívül hagyta azon releváns körülményt, hogy a velem kapcsolatos, a köztudomású tények szerint is sérelmes valótlan alperesi híresztelés a perbeli cikk bevezetőjében is szereplő olyan valótlan tényállítás, melynek egyik célja az olvasó figyelmének felkeltése és egyúttal a hitelességem megkérdőjelezése volt, ami alól alperes nem mentesülhet, mert nem igazolta a **34/2017. (XII. 11.) AB határozat** indokolásának **[50]** pontjában foglalt körülmények fennállását. Alperes semmilyen bizonyítékkal nem rendelkezik a perbeli valótlan tényállításai vonatkozásában.

A **7/2013. (III.1.) AB határozat** [34] pontjának utolsó mondatrészében foglaltak ("... határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be.") alapján nem adta semmilyen indokát annak a Kúria, hogy a fentebb hivatkozott állandó bírói gyakorlattól (Id. PK 14) és a **SAJÁT alább idézendő ítéleteitől miért tért el**, valamint az irányadó EJEB gyakorlatot, miért hagyta figyelmen kívül, ugyanúgy, mint az Alaptörvény 28. cikkében rögzített józan ész szabályát.

A Kúria SAJÁT, a jelen alkotmányjogi panasszal érintett 2019. szeptember 25. napján kelt ítéletében ellentétes korábbi ítéletei (azonos előadó bíró):

2019. június 5. napján kelt Pfv.IV.20.825/2018/6. számú ítélet

„A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

[38] Következetes és egyértelmű a bírói gyakorlat a helyreigazítási perek tekintetében abban, hogy nem kerülhető meg a helyreigazítási kötelezettség azzal, hogy a közölt értesülés mástól származik, illetve azzal sem, hogy a tények tekintetében, mint nem teljesen bizonyos körülményre történő hivatkozás...”

2019. szeptember 18. napján kelt Pfv.IV.21.216/2018/5. számú ítélet

„A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

„Helyreigazítás: 2017. november 8. napján és 2017. november 9. napján az M1 televíziós csatorna Híradójában valótlanul híreszteltük, hogy ezer körül lehet azoknak a fiataloknak a száma, akiket Czegléd Csaba diákszövetkezetei nem fizettek ki”.

„**[18] A PK. 14.** számú állásfoglalása értelmében a sajtóközlemény vitatott tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Ez a kötelezettség általában akkor is fennáll, ha a sajtószerv híven közli más személy tényelődását, vagy átveszi más szerv (sajtószerv) felelősségét. Az Alkotmánybíróság **34/2017. AB számú határozatának** indokolása a sajtótájékoztatók esetén közéleti vitákra figyelemmel más vizsgálati szempontokat is meghatározott. Önmagában ez ugyanakkor valótlan tényállítások híresztelésére nem ad felhatalmazást.”

2019. november 13. napján kelt Pfv.IV.21.170/2018/5. számú ítélete

„Helyreigazítás: 2017. november 26. és 2017. november 27. napján az M1 televíziós csatorna Híradójában valótlanul állítottuk, hogy 100 millió forintra becsülhető az az összeg, amivel dr. Czegléd Csaba tartozik azoknak a diákoknak és nyugdíjasoknak, akiket munkaerő közvetítő cégén keresztül foglalkoztatott.

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

[17] A Kúria korábban már két másik perben állást foglalt azonos peres felek perben állása mellett a becslésként közölt károsult létszám helyreigazításának kötelezettségéről (Pfv.IV.20.825/2018., Pfv.IV.21.216/2018.). Ezekben elvi jelentőséggel rögzítette, hogy a becslésre való hivatkozás is minősülhet tényállításnak a közlés körülményeinek figyelembe vételével, illetve a becslésnek is rendelkeznie kell érdemi ténybeli alapokkal."

A józan ész (avagy a formál logika) szabályának és az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében rögzített jó hírnevem és a IX. cikk (4) bekezdésében rögzített emberi méltóságom megsértése:

A Kúria indokolásának [21] pontja álláspontom szerint az átlagolvasó szempontjából a józan észbe ütközik és ellentétes a társadalmi közfelfogással, a szavak általános jelentésével, így megalapozatlan és Alaptörvény-ellenes, hogy

"Mindezekre figyelemmel a **Kúria alapvetően osztotta az alperes azon felülvizsgálati álláspontját**, hogy közszereplő politikusok közötti nézetkülönbség került kifejtésre, a perbeli cikkben megjelölt hódmezővásárhelyi fideszes frakcióvezető és a felperes között, vagyis nem lépi túl a politikai vita kereteit a cikkben közölt értelmezés, amely téves lehet ugyan, de legfeljebb a felperes szándékainak a valótól eltérő értelmezését jelenti, ez pedig a Kúria szerint a szabad véleménynyilvánítás keretei között marad. Erről a közéleti vitáról az alperesi sajtószerv jogosult volt az adott keretben tudósítani. Az adatokból a Kúria szerint megállapítható volt, hogy éles vita zajlik a felperes és az adott sajtótájékoztatót tartó politikus között a város valós anyagi helyzetéről és a pénzügyi lehetőségeiről, és ennek kapcsán a városi intézmények működtetésének lehetőségeiről. Meghaladja egy sajtó-helyreigazítási per kereteit az, hogy ebben a vitában akárcsak közvetett módon a bíróság állást foglaljon."

Mint arra a 20/2017. (VII. 18.) AB határozat indokolásában [23] pontja is rámutatott, hogy „A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A **vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.**”

Budapest, 2020. február 03.

Tisztelettel:

Dr. Márki-Zay Péter

felperes/indítványozó

képv.:

dr. Litresits András ügyvéd sk.

Megjegyzés: az AB Ügyrend 71. § (4a) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 325. § (1) bekezdés g) pontja szerinti azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítésen (AVDH-n) túlmenően a Pp. 114. § (3) bekezdése és a Pp. 325. § (1) bekezdés f) pontja alapján minősített tanúsítványon alapuló **fokozott biztonságú elektronikus aláírás** elhelyezve az **első oldalon**, azzal, hogy időbélyegző is van az aláírásba ágyazva.

